

РЕШЕНИЕ

№ 35

гр. Нова Загора, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НОВА ЗАГОРА в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: РОСИЦА СТ. НЕНОВА

при участието на секретаря Радка Д. Чолакова
като разглежда докладваното от РОСИЦА СТ. НЕНОВА Гражданско дело № 20232220100407 по описа за 2023 година

Предявен е установителен иск по чл. 422, ал. 1, вр. с чл. 415, ал. 1 от ГПК, вр. с чл. 500, ал. 2 от КЗ.

Ищеца „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС“ АД, ЕИК 121265113, седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Христофор Колумб“ № 43, представлявано от Р.Б. и Е.И. - изпълнителни директори, чрез процесуалния си представител К. Н. - юрисконсулт е предявил искиове против М. Е. С., ЕГН: *****, с адрес: *****. С правно основание чл. 422, ал. 1, вр. с чл. 415, ал. 1 от ГПК, вр. с чл. 500, ал. 2 от КЗ и цена на исковите :

Главница - 10 000.00 лева, частичен от 139 389.89 лева.

Лихва за забава - 323.72 лева, в/у главницата от 10 000.00 лева

В исковата молба се твърди, че на 23.09.2018 г., в района на път SLV 1033, км 6+600, е настъпило пътнo-транспортно произшествие, причинено от водача на лек автомобил с рег. № ****, при което поради движение с несъобразена скорост към момента на извършване на маневра „ляв завои“, водачът губи контрол над управлението на МПС, напуска пътното платно вляво по посоката му на движение и самокатастрофира в крайпътнo дърво. Вследствие на горното, настъпва смъртта на С.И.И. - пътник в автомобила. Събитието е констатирано от органите на ПП-КАТ с Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 147/23.09.2018 г. Видно от същия, към датата на процесното ПТП, водачът М. Е. С. не притежава правоспособност за управление на съответната категория моторно превозно средство. С влязла в сила присъда № 2/01.02.2021 г. по н.о.х.д. № 500/2020 г., по описа на Сливенски окръжен съд, М. Е. С. е призната за виновна за това, че на 23.09.2018 г., в района на път SLV 1033, км 6+600, като разбирала свойството и значението на деянието си и можела да ръководи постъпките си, без да има необходимата правоспособност, при управление на лек автомобил с рег. № ****, нарушила чл. 20, ал. 1 и чл. 20, ал. 2 от ЗДвП и по непредпазливост причинила смъртта на повече от едно лице - С.И.И. и Ж.С.С. и две средни телесни повреди на П.Н.П..

Между ЗД „ЕВРОИНС“ АД и собственика на лек автомобил с рег. № **** има сключен застрахователен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите № 07118000170428/04.01.2018 г., валиден към датата на процесното ПТП. Във връзка с настъпилото застрахователно събитие към ЗД „ЕВРОИНС“ АД е предявена претенция под № 1500102203/04.09.2019 г. за изплащане на застрахователно обезщетение за

претърпените от майката на С.И.И. - В.С.Р. - неимуществени вреди, вследствие на смъртта му. На 11.03.2020 г., по банкова сметка на правоимащото лице е било изплатено обезщетение в общ размер на 42 000 лв. За посочената сума са били издадени заповеди за парично изпълнение по ч.гр.д. 1115/2021 г. и ч.гр.д. 1114/2021 г. по описа на Районен съд - гр. Нова Загора.

Допълнително, застрахователят е бил осъден с Решение № 51/09.03.2022 г. по гр.д. 379/2021 г. по описа на Окръжен съд - гр. Сливен, потвърдено с Решение № 130/18.07.2022 г. по в.гр.д. 182/2022 г. по описа на Апелативен съд - гр. Бургас да заплати в полза на В.С.Р. главница в размер на 100 000.00 лева - неимуществени вреди (след приспадане на извънсъдебно платената сума, в размер на 42 000 лв.), ведно със законната лихва върху тази сума от 03.09.2019 г. до окончателното изплащане; както и разноски в размер на 9 346.00 лева. На 08.04.2022 г., 16.08.2022 г., 02.09.2022 г., 09.09.2022 г. и 26.09.2022 г. по банкова сметка на правоимащите лица са били изплатени горепосочените суми, в общ размер на 139 389.89 лв.

С изплащане на застрахователното обезщетение, на основание чл. 500, ал. 2 от КЗ, за „ЗД ЕВРОИНС“ АД възниква право да получи от виновния водач размера на изплатеното обезщетение, както и изплатените лихви и разноски, в случай, че същият е управлявал моторното превозно средство, когато не притежава правоспособност за управление на съответната категория моторно превозно средство.

С регресна покана, „ЗД ЕВРОИНС“ АД е отправило покана към длъжника да плати. Поканата е получена на 13.10.2022 г. Към настоящия момент М. Е. С. не е изплатила претендираната сума.

За „ЗД ЕВРОИНС“ АД е възникнало и правото за получаване на законна лихва, начислена върху размера на дължимото за възстановяване обезщетение по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Същата на основание чл. 86, ал. 1 във вр. с чл. 84, ал. 2 от Закона за задълженията и договорите, когато денят за изпълнение на задължението не е определен, длъжникът изпада в забава след като бъде поканен от кредитора. С получаване на поканата (13.10.2022 г.), за длъжника е започнал да тече предвидения в същата седемдневен срок за доброволно изплащане на дължимата сума. С изтичане на срока, длъжникът изпада в забава за изпълнение на своето парично задължение. Ето защо, на основание чл. 84, ал. 2 от ЗЗД, за „ЗД ЕВРОИНС“ АД възниква правото да търси обезщетение за забавено плащане, в размер на законна лихва, считано от 21.10.2022 г., денят, следващ този, в който е изтекъл седемдневният срок за доброволно изпълнение, до 08.02.2023 г., датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение в съда.

На 13.02.2023 год. пред Районен съд - гр. Нова Загора е подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение на основание чл. 410 от ГПК с предмет процесното вземане, въз основа на което е образувано частно гр.д. 181/2023 г., по описа на РС - гр. Нова Загора. В законоустановения срок е постъпило възражение от страна на длъжника.

С оглед на гореизложеното, за „ЗД ЕВРОИНС“ АД е възникнал правен интерес за предявяване на настоящия иск за приемане на установено, че ответникът дължи на ищеца претендираните суми.

С исковата молба ищеца прави искане съдът да приеме за установено, че М. Е. С. следва да заплати на „ЗД ЕВРОИНС“ АД:

- На основание чл. 500, ал. 2 от Кодекса за застраховането, главница в размер на 10 000.00 лв. (десет хиляди лева), частични от вземане в общ размер на 139 389.89 лв., представляващи изплатено застрахователно обезщетение, лихви и разноски по щета № 1500102203/22.02.2017 г.;

- Законната лихва върху главницата от датата на депозиране на заявлението до окончателното плащане;

- На основание чл. 86 вр. с чл. 84, ал. 1 от ЗЗД, мораторна лихва в размер на 323.72 лева (триста двадесет и три лева и седемдесет и две стотинки), за периода от 21.10.2022 г., денят, следващ изтичането на 7-дневния срок от датата на получаване на поканата за доброволно изпълнение, до 08.02.2023 г., денят на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение в съда;

Претендира се и разноските, направени в заповедното и исковото производство - заплатени държавни такси и юрисконсултско възнаграждение.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор от М. Е. С., с ЕГН *****, с постоянен адрес: *****, представлявана от Еднолично адвокатско дружество М., с ЕИК в регистър Булстат: 180814656, със съдебен адрес: гр. Стара Загора, ул. Александър Батенберг №28, ет. 5, офис 42, действащо чрез управителя адв. М. В. М. – ответник по делото, с който взема се взема становище, че искова молба е редовна, но недопустима.

С отговора процесуалния представител на ответника неоспорва фактическите обстоятелства изложени в исковата молба от ищеца. Признава, че действително на 23.09.2018г. е настъпило пътно-транспортно произшествие, причинено от доверителката му, ответницата в настоящото производство М. Е. С. с лек автомобил с рег. № СТ5374 НН, при управлението на което тя губи контрола над него и самокатастрофира в крайпътно дърво. Потвърждава, че има влязла в сила присъда по Н.О.Х.Д. №500 от 2020 г., по описа на Окръжен съд - Сливен, с което М. С. е призната за виновна за това, че на 23.09.2017 г. при управлението на горецитирания лек автомобил е причинила по непредпазливост смърт на С.И.И. и Ж.С.С. и две средни телесни повреди на лицето П.Н.П..

Сочи че както е отбелязано и с исковата молба, поради парична претенция за настъпили неимуществени вреди от страна на лицето В.Р. - майка на С.И. и доброволното изплащане на част от претендираното обезщетение за неимуществени вреди от страна на ищеца в размер на 42 000 лева, се изпраща регресна покана към ответника във връзка изплатеното обезщетение. След изтичане на срока за доброволно изпълнение, ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС АД депозира 2 /две/ заявления за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ТПК пред Районен съд - Нова Загора. С всяко едно от тях, ищецът в настоящото производство, респективно заявителя в заповедните, претендира М. Е. С. да бъде осъдена за сумата от 10 000 лева, представляваща частично вземане от общо 36 000 лева, във връзка със заведена щета и изплатено обезщетение. Иначе казано претендира 20 000 лева, частичен иск от 36 000 лева в 2 отделни производства, като във всяко от тях иска да бъде уважена претенция му от по 10 000 лева, частичен иск от въпросните 36 000 лева - изплатени неимуществени вреди.

Излага, че по повод на депозирания заявления за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК се образуват 2 /две/ производства по описа на Районен съд - Нова Загора. Първото е ч. гр. д. №1114 от 2021 г., образувано по описа на РС - Нова Загора, а второ е ч. гр. д. №1115 от 2021 г., образувано по описа на РС - Нова Загора. На 21.10.2021 г. в полза на дружество ищец се издават заповед №672 за изпълнение чл. 410 от ГПК и Заповед №671 за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК срещу С.. Тя е осъдена за претендираните суми, както и за направените по делата разноски.

В срока за възражение по чл. 414 от ГП по образуваните заповедни производства, респективно ответникът в настоящото исково производство, не подава възражения срещу издадените заповеди за изпълнение, в резултат на което заповедите за изпълнение влизат в сила

Също така в отговора си ответника сочи , че от друга страна, за заявителя в производството по чл. 410 от ГПК, респективно чл. 417 от ГПК, възможност досежно промяна на претендираната сума няма. Няма такава възможност, защото при липса на постъпило възражение от страна на длъжника, кредиторът се сдобива с годно изпълнително основание, посредством което може да се снабди с изпълнителен лист и да образува изпълнително дело срещу своя длъжник, какъвто е настоящия случай. Соци, че в тази връзка има формирана трайна и непротиворечива практика на ВКС, с което се приема, че влязлата в сила заповед за изпълнение формира сила на пресъдено нещо и установява с обвързваща страните сила, че вземането съществува към момента на изтичане на срока за подаване на възражение, поради и което счита, че е процесуално недопустимо, кредиторът „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС" АД, с ЕИК 121265113, след като е получил съдебна защита на субективното си право на вземане за 20 000 лева, частични искове от 36 000 лева, представляващо обезщетение за неимуществени вреди на лицето В.Р., да заявява отново друго вземане за обезщетение за неимуществени лице, за същото застрахователно събитие, между същите страни.

На следващо място ответника счита иска и за неоснователен и недоказан, като оспорва едностранно и само размера на дължимото обезщетение. Твърди, че между страните има влезли в сила съдебни актове, в които е обективиран окончателния размер на дължимото обезщетение от страна ответницата към ищеца, а именно 36 000 лева. Тези актове са Заповед №672 за изпълнение чл. 410 от ГПК и Заповед №671 за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, издадени в производствата по ч. гр. д. №1114/2021 г. и ч. гр. д.

№1115/2021 г., образувани по описа на РС - Нова Загора. Тоест още през 2021 г. страните уреждат окончателно отношенията си, досежно регресната претенция на застрахователя към доверителката ми.

Фактът, че изначално претенцията на майката на пострадалия С.И. е 200 000 лева, а застрахователя изплаща само 42 000 лева показва, че последният оценя неимуществените вреди именно на толкова. Независимо от това, ищецът през 2021 г. претендира към доверителката ми с двете заявления по чл. 410 от ГПК окончателната сума от 36 000 лева.

Трябва да се спомене и, че при извършване на деликта е имало съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалия С.И., който е пътувал в автомобила без предпазен колан и с това незаконосъобразно поведение е способствало за собственото му увреждане, с оглед на което размерът на претендирания регресен иск е прекомерен.

Съдът след преценка на исканията и опорванията в исковата молба и съответно в отговора на ответника, като съобрази и представените писмени доказателства по делото установи следното:

Страните неспорят, че на 23.09.2018 г., в района на път SLV 1033, км 6+600, е настъпило пътно-транспортно произшествие, причинено от водача на лек автомобил с рег. № ****, при което поради движение с несъобразена скорост към момента на извършване на маневра „ляв завой“, водачът губи контрол над управлението на МПС, напуска пътното платно вляво по посоката му на движение и самокатастрофира в крайпътното дърво. Вследствие на горното, настъпва смъртта на С.И.И. - пътник в автомобила. Събитието е констатирано от органите на ПП-КАТ с Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 147/23.09.2018 г. Видно от същия, към датата на процесното ПТП, водачът М. Е. С. не притежава правоспособност за управление на съответната категория моторно превозно средство.

С влязла в сила присъда № 2/01.02.2021 г. по н.о.х.д. № 500/2020 г., по описа на Сливенски окръжен съд, М. Е. С. е призната за виновна за това, че на 23.09.2018 г., в района на път SLV 1033, км 6+600, като разбирала свойството и значението на деянието си и можела да ръководи постъпките си, без да има необходимата правоспособност, при управление на лек автомобил с рег. № ****, нарушила чл. 20, ал. 1 и чл. 20, ал. 2 от ЗДвП и по непредпазливост причинила смъртта на повече от едно лице - С.И.И. и Ж.С.С. и две средни телесни повреди на П.Н.П..

Не се спори и по обстоятелството, че между ЗД „ЕВРОИНС“ АД и собственика на лек автомобил с рег. № **** има сключен застрахователен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите № 07118000170428/04.01.2018 г., валиден към датата на процесното ПТП.

Във връзка с настъпилото застрахователно събитие към ЗД „ЕВРОИНС“ АД е предявена претенция под № 1500102203/04.09.2019 г. за изплащане на застрахователно обезщетение за претърпените от майката на С.И.И. - В.С.Р. - неимуществени вреди, вследствие на смъртта му.

На 11.03.2020 г., по банкова сметка на правоимащото лице е било изплатено обезщетение в общ размер на 42 000 лв. За посочената сума са били издадени заповеди за парично изпълнение по ч.гр.д. 1115/2021 г. и ч.гр.д. 1114/2021 г. по описа на Районен съд - гр. Нова Загора.

С влязлото в сила Решение № 51/09.03.2022 г. по гр.д. 379/2021 г. по описа на Окръжен съд - гр. Сливен, потвърдено с Решение № 130/18.07.2022 г. по в.гр.д. 182/2022 г. по описа на Апелативен съд - гр. Бургас с което ЗД е осъдено да заплати в полза на В.С.Р. главница в размер на 100 000.00 лева - неимуществени вреди (след приспадане на извънсъдебно платената сума, в размер на 42 000лв.), ведно със законната лихва върху тази сума от 03.09.2019 г. до окончателното изплащане; както и разноски в размер на 9 346.00 лева.

Видно от материалите по далото липсва обаче като съгласие, така и оспорване на обстоятелството, че на 08.04.2022 г., 16.08.2022 г., 02.09.2022 г., 09.09.2022 г. и 26.09.2022 г. по банкова сметка на правоимащите лица са били изплатени горепосочените суми, в общ размер на 139 389.89 лв., суми изплатени от ЗД в изпълнение на Решение № 51/09.03.2022 г. по гр.д. 379/2021 г. по описа на Окръжен съд - гр. Сливен, т.е. изплащането на тези суми са по решение на съда и след издадените първоначално заповеди за изпълнение на парично задължение за които се твърди че липсават възражения от 8-страна на ответника в

производството поради и което са влезли в сила /Заповед №672 за изпълнение чл. 410 от ГПК и Заповед №671 за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, издадени в производствата по ч. гр. д. №1114/2021 г. и ч. гр. д. №1115/2021 г., образувани по описа на РС - Нова Загора/. Едва след влизане в сила на осъдително Решение № 51/09.03.2022 г. по гр.д. 379/2021 г. по описа на Окръжен съд - гр. Сливен ЗД –ищец в производството и след като е с регресна покана, „ЗД ЕВРОИНС“ АД е отправило покана към длъжника да плати./ Поканата е получена на 13.10.2022 г./ за длъжника е започнал да тече предвидения в същата седемдневен срок за доброволно изплащане на дължимата сума. С изтичане на срока, длъжникът изпада в забава за изпълнение на своето парично задължение.

За „ЗД ЕВРОИНС“ АД е възникнало и правото за получаване на законна лихва, начислена върху размера на дължимото за възстановяване обезщетение по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Същата на основание чл. 86, ал. 1 във вр. с чл. 84, ал. 2 от Закона за задълженията и договорите, когато денят за изпълнение на задължението не е определен, длъжникът изпада в забава след като бъде поканен от кредитора.

На основание чл. 84, ал. 2 от ЗЗД, за „ЗД ЕВРОИНС“ АД възниква правото да търси обезщетение за забавено плащане, в размер на законна лихва, считано от 21.10.2022 г., денят, следващ този, в който е изтекъл седемдневният срок за доброволно изпълнение, до 08.02.2023 г., датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение в съда.

След установяване, че ответницата М. Е. С. не е изплатила претендираната сума, на 13.02.2023год. пред Районен съд - гр. Нова Загора е подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение на основание чл. 410 от ГПК с предмет процесното вземане, въз основа на което е образувано частно гр.д. 181/2023 г., по описа на РС - гр. Нова Загора и на 14.02.2023год. е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение в полза на ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС АД с ЕИК: 121265113 и адрес: гр. София, БУЛ.ХРИСТОФОР КОЛУМБ 43, вх.Б, общ. Столична, обл. София (столица) с длъжник М. Е. С. с ЕГН: ***** и адрес: *****, общ. Нова Загора, обл. Сливен да заплати сумата 10 000,00 лева (десет хиляди лева), представляваща главница, частична от вземане в общ размер на 139 389.89 лв., за период от 13.02.2023 г., ведно със законна лихва за период от 13.02.2023 г. до изплащане на вземането, сумата 323,72 лева (триста двадесет и три лева и 72 стотинки), представляваща лихва за период от 21.10.2022 г. до 08.02.2023 г., както и държавна такса в размер на 206,47 лева (двеста и шест лева и 47 стотинки) и юрисконсултско възнаграждение в размер на 180,00 лева (сто и осемдесет лева).

В законоустановения срок /на 30.03.2023год./ е постъпило възражение от страна на длъжника, поради и което съдът е указал на заявителя по чгр.д и ищец по настоящото със разпореждане №478/23год на РС Нова Загора, че в едномесечен срок от получаването на настоящото съобщение може да заведе дело за установяване на вземането си, като довнесе дължимата държавна такса в размер на 206.47лева и че ако не стори това в указания срок, съдът ще обезсили изцяло или частично заповедта. .

В конкретния случай, възникването на спорното право, съобразно твърденията в исковата молба, се обуславя от осъществяването в обективната действителност на следните материални предпоставки (юридически факти): 1) наличие на действително застрахователно правоотношение между увредения и ищеца 2) за увредения да е възникнало право на вземане на извъндоговорно основание срещу причинителя на вредата – арг. чл. 45, ал. 1 от ЗЗД, т.е. вредите да са причинени от делинквентна чрез неговото виновно и противоправно поведение; 3) застрахователят по имущественото застраховане да е изплатил на увреденото лице застрахователно обезщетение за настъпилото увреждане; 4) лицето - делинквент следва да се е отклонило виновно от проверка за алкохол, наркотично вещество или негов аналог или да е управлявало моторното превозно средство без свидетелство за управление.

Както вече споменах по горе не се спори и от доказателствата по делото се установи, че на 23.09.2018 г., в района на път SLV 1033, км 6+600, е настъпило пътно-транспортно произшествие, причинено от водача на лек автомобил с рег. № ****, при което поради движение с несъобразена скорост към момента на извършване на маневра „ляв завой“, водачът губи контрол над управлението на МПС, напуска пътното платно вляво по посоката му на движение и самокатастрофира в крайпътно дърво. Вследствие на горното, настъпва смъртта на С.И.И. - пътник в автомобила. Събитието е констатирано от органите на ПП-КАТ с Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 147/23.09.2018 г. Видно от същия, към датата на процесното ПТП, водачът М. Е. С. не притежава

правоспособност за управление на съответната категория моторно превозно средство. С влязла в сила присъда № 2/01.02.2021 г. по н.о.х.д. № 500/2020 г., по описа на Сливенски окръжен съд, М. Е. С. е призната за виновна за това, че на 23.09.2018 г., в района на път SLV 1033, км 6+600, като разбирала свойството и значението на деянието си и можела да ръководи постъпките си, без да има необходимата правоспособност, при управление на лек автомобил с рег. № ****, нарушила чл. 20, ал. 1 и чл. 20, ал. 2 от ЗДвП и по непредпазливост причинила смъртта на повече от едно лице - С.И.И. и Ж.С.С. и две средни телесни повреди на П.Н.П..

Между ЗД „ЕВРОИНС“ АД и собственика на лек автомобил с рег. № **** има сключен застрахователен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите № 07118000170428/04.01.2018 г., валиден към датата на процесното ПТП. Във връзка с настъпилото застрахователно събитие към ЗД „ЕВРОИНС“ АД е предявена претенция под № 1500102203/04.09.2019 г. за изплащане на застрахователно обезщетение за претърпените от майката на С.И.И. - В.С.Р. - неимуществени вреди, вследствие на смъртта му. На 11.03.2020 г., по банкова сметка на правоимащото лице е било изплатено обезщетение в общ размер на 42 000 лв. За посочената сума са били издадени заповеди за парично изпълнение по ч.гр.д. 1115/2021 г. и ч.гр.д. 1114/2021 г. по описа на Районен съд - гр. Нова Загора.

От представените по делото доказателства е видно, че застрахователят е бил осъден с Решение № 51/09.03.2022 г. по гр.д. 379/2021 г. по описа на Окръжен съд - гр. Сливен, потвърдено с Решение № 130/18.07.2022 г. по в.гр.д. 182/2022 г. по описа на Апелативен съд - гр. Бургас да заплати в полза на В.С.Р. главница в размер на 100 000.00 лева - неимуществени вреди (след приспадане на извънсъдебно платената сума, в размер на 42 000 лв.), ведно със законната лихва върху тази сума от 03.09.2019 г. до окончателното изплащане; както и разноски в размер на 9 346.00 лева.

Видно от представените по делото платежни нареждания от 08.04.2022 г., 16.08.2022 г., 02.09.2022 г., 09.09.2022 г. и 26.09.2022 г. по банкова сметка на правоимащите лица са били изплатени горепосочените суми, в общ размер на 139 389.89 лв. съгласно диспозитива на решение № 379/21год. на Окръжен съд.

На основание чл.500ал.2 от КЗ застрахователя ЗД ЕВРОИНС“ АД е отправил регресна покана към длъжника да плати. Поканата е получена на 13.10.2022 г., като М. Е. С. не е изплатила претендираната сума.

С изплащане на застрахователното обезщетение, на основание чл. 500, ал. 2 от КЗ, за „ЗД ЕВРОИНС“ АД възниква право да получи от виновния водач размера на изплатеното обезщетение, както и изплатените лихви и разноски, в случай, че същият е управлявал моторното превозно средство, когато не притежава правоспособност за управление на съответната категория моторно превозно средство.

/Съгласно чл.500 ал2 от от КЗ „Застрахователят има право да получи платеното обезщетение заедно с платените лихви и разноски от лицето, управлявало моторното превозно средство, когато не притежава правоспособност за управление на съответната категория моторно превозно средство, или на което временно е отнето свидетелството за управление на моторното превозно средство. Изречение първо не се прилага, когато превозното средство е учебно и е управлявано от кандидат за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство по време на обучението му по реда на наредбата по [чл. 152, ал. 1, т. 3 от Закона за движението по пътищата](#) и при провеждането на изпита за придобиване на правоспособността по реда на наредбата по [чл. 152, ал. 1, т. 4 от Закона за движението по пътищата](#).“/

Застрахователя на 13.02.2023год. пред Районен съд - гр. Нова Загора е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение на основание чл. 410 от ГПК с предмет процесното вземане, въз основа на което е образувано частно гр.д. 181/2023 г., по описа на РС - гр. Нова Загора. В законоустановения срок е постъпило възражение от страна на длъжника., поради и което след указания на съда е образувано и настоящото дело.

Задължението на застрахователя да плати на третото лице и регресното му право срещу делинквента възникват по силата на закона, а не от застрахователния договор, тъй като по силата на договора застрахователят се е освободил от отговорност с факта на изплащане на обезщетението.

От събраните в хода на настоящото производство доказателства, обсъдени по-горе в изложението, по безспорен начин се доказаха изискуемите предпоставки за уважаването на

предявения иск, поради което същият се явява основателен и доказан така като е предявен.

При този изход от спора в полза на ищеца следва да бъдат присъдени сторените по делото съдебни и деловодни разноски. В исковото производство ищецът е направил разноски за държавна такса (ДТ), в размер на размер на 243.53 лв., и му се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв. Същите на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК следва да бъдат възложени в тежест на ответника. Предвид основателността на предявения иск по чл. 422 от ГПК, на ищеца следва да бъдат присъдени и разноските сторени по заповедното производство, съгласно т. 12 от Тълкувателно решение 4/2013 г. на ОС на ГК и ТК, а именно: за ДТ в размер на 206.47 лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер на 180.00 лв. По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на М. Е. С., ЕГН: *****, с адрес: *****, **че дължи** на „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС“ АД, ЕИК 121265113, седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Христофор Колумб“ № 43, представлявано от Р.Б. и Е.И. - изпълнителни директори, чрез процесуалния си представител К. Н. - юрисконсулт, сумата от 10 000,00 лева (десет хиляди лева), представляваща главница, частична от вземане в общ размер на 139 389.89 лв., и сумата 323,72 лева (триста двадесет и три лева и 72 стотинки), представляваща лихва за период от 21.10.2022 г. до 08.02.2023г, за която сума е издадена Заповед № 113/14.02.2023г, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК – 13.02.2023г. г. до окончателното заплащане.

ОСЪЖДА М. Е. С., ЕГН: *****, с адрес: ***** да заплати на „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС“ АД, ЕИК 121265113, седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Христофор Колумб“ № 43, представлявано от Р.Б. и Е.И. - изпълнителни директори чрез процесуалния си представител К. Н. - юрисконсулт направените в настоящото производство разноски, в размер на: 243.53 лв държавна такса и юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв..

ОСЪЖДА М. Е. С., ЕГН: *****, с адрес: *****да заплати на „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС“ АД, ЕИК 121265113, седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Христофор Колумб“ № 43, представлявано от Р.Б. и Е.И. - изпълнителни директори чрез процесуалния си представител К. Н. направените по ч.гр.д. № 181/2023г. по описа на РС – Нова Загора разноски, в размер на: ДТ – 206.47 лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер на 180.00 лв.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд Сливен в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Нова Загора: _____